

БАР предостави становището си на МОСВ, като основните предложения в проектозакона, които се предлага да бъдат редактирани, са следните:

”1. Дейностите с отпадъци могат да се извършват по два начина – с Разрешение, когато дейността се осъществява на площадка или чрез Регистрационен документ, когато само се събират отпадъци и се предават на чужда площадка.

Необяснимо защо се предлага физическите лица да не могат да предават скрап на фирми, които имат Регистрационен документ за събиране на отпадъци, независимо дали сделката е възмездна или безвъзмездна.

Така няма да могат да се провеждат дори общинските кампании за събиране на отпадъци от домакинствата, тъй като, за да може да се организира каквато и да е кампания по събиране и транспортиране на отпадъци, лицето на първо място трябва да притежава регистрационен документ за тези дейности. Осигуряването на възможност за предаване на този вид отпадък и на лица с регистрационен документ, ще бъде стъпка в посока пълно отразяване на изискванията на директивата за отпадъците и ще осигури равен достъп до отпадъците и адекватна законодателна рамка на извършването на дейности с тях, каквато в момента съществува и за останалите видове отпадъци.

2. Досега Законът за управление на отпадъците изисква площадките за метални отпадъци да се намират в производствени и складови зони, т.е. от няколко години вече няма скрап площадки в жилищните райони. Благодарение на това площадките намаляха от 2300 бр. на около 900 бр., съответно рязко намаляха кражбите на черни и цветни метали и се улесни контролът от страна на администрацията.

Изненадващо се предлага допълнително утежняване на бизнеса, като новото изискване е фирмите да представят изричен текст в скицата на площадката, че тя е определена конкретно за дейности с отпадъци.

Ние считаме, че е достатъчно площадката да е разположена в промишлена зона, защото е важно жилищните и смесените зона да са свободни от площадки за отпадъци.

В този си вид разпоредбата в проектозакона представлява административна бариера и ще блокирала възможността за извършване на дейност поне за година по независещи от компаниите причини, тъй като трябва да се промени предназначението на площадката и да се направи ПУП (промяна на подробния устройствен план на съответното населено място).

3. Според сега действащия Закон за управление на отпадъците на гражданите не може да се плаща в брой, т.е. касово.

Новите предложения допускат изключение, но в незначителен размер – 100 лв. на година.

Това е крайно недостатъчно, тъй като има много хора, чието основно препитание е събирането и предаването на отпадъци.

В тази посока в решението си Комисията за защита на конкуренцията счита, че би било удачно да се последва примера на някои държави от Европейския съюз, в които има установен лимит на плащанията в брой. Такива лимити съществуват в Испания – 2000 евро, в Гърция – 500 евро, Италия – 1000 евро, независимо от вида на субекта (физическо или юридическо лице). С цел да се увеличи събираемостта на вторични суровини, от които има както икономически, така и екологични ползи за страната, е необходимо да се въведе по-голям лимит за безкасово плащане, например от 1000 лв. годишно, като по този начин ще се предотврати незаконното предаване на материал, с цел заобикаляне на нормата. По-високият лимит ще осигури и избягване на „изтичането“ на материал към съседни държави, в които няма изисквания за безкасово плащане или лимитът е по-голям.

Рециклиращата индустрия, в която са ангажирани и предприятията за събиране и за третиране на отпадъците, играе основна роля в изпълнение на рамковото законодателство за отпадъци и осъществяване на европейски политики, в т.ч. и прехода към кръгова икономика. Този процес е предизвикателство и ще изисква значителни инвестиции най-вече от страна на частния сектор, като същевременно ще създаде по-голяма заетост и повече възможности за бизнес. Индустрията осигурява така необходимите работни места, в т.ч. „зелени работни места“ и инвестиции, като същевременно минимизира въздействието върху околната среда и вредните емисии в околната среда. Само при рециклирането на стоманен скрап се спестяват до 64 % от въглеродните емисии във въздуха, в сравнение с първичното производство и използване на природни суровини.

Време е да признаем огромните ползи, които рециклирането има за околната среда и обществото по отношение на намаляване на въглеродните емисии и използването на природните ресурси, и те да бъдат пренесени в законодателството, за да се оптимизира използването на вторични суровини.”